

1908-07-25

AFSENDER

Johanne Caspersen

MODTAGER

Christine Mackie

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Historien om William Mackies utroskab og løgne omtales også i 1908-06-05, Laura Warberg til Christine Mackie.

Laura Warberg opholdt sig i juli 1908 i Boston, og Christine Mackie samt datteren var hjemme i Danmark. Det vides ikke, hvem Frk. Smith var.

Afsendersted:

Snøde

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Bynavnet er skrevet øverst s. 1

Omtalte personer:

Daisy Berg

Leif Berg

Wilhelmine Berg

Christian Caspersen

Emmy Caspersen

Poul Caspersen

William Mackie

Ellen Sawyer

Harris Sawyer

Hans Selmer

Johanne Selmer

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske Arkiv, BB2656

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Gave til Østfyns Museer fra en efterkommer af Louise Brønsted

DOKUMENTINDHOLD

Johanne Caspersen spørger, om Christine har hørt fra USA/William Mackie. William burde skamme sig. Han har blandt andet sagt til Elle(n), at Christine har tigget om at komme hjem til ham igen. Måske er hans opførsel amerikansk - ikke at kunne skelne ret fra uret. Det er godt, at Laura Warberg kommer hjem nu. Hun har haft megen ærgrelse. Og godt at Christine kommer ud af forholdet.

Emmy er en dejlig pige. Det er skønt for Poul, at han har mødt hende. Fru Selmer er pludselig død.

TRANSSKRIFTION

Snøde den 25de Juli 1908

Kære Christine, du har vel slet intet hørt endnu fra Amerika, vi længes nu meget, og det maa have været en lang og meget spændende Tid for dig at gaa og vente paa Svar. Forresten skulde man jo tro, at det vilde samle gloende Kul paa hans Hoved, meget af det du skrev i det mindste, dersom han da griber i sin egen Barm og tænker paa, at han har gaaet og sagt til Elle, som din Moder skrev, at du havde bedt om at komme tilbage!! En [et overstreget bogstav] ærekær Mand maatte jo rødme og skamme sig i sit Inderste, men han maa jo være underlig i saa mange Retninger. Maaske det ogsaa er amerikansk! Eastman maa jo have noget lignende, de kunne ikke skælné Ret fra Uret, efter Alt hvad jeg kan forstaa. At alt dette maatte være din Natur ganske gruligt imod, det begriber jeg nu, men jeg har aldrig tænkt mig det kunde være saa galt med deres Moral. Vi havde Brev fra Moderen i Forgaars, og hun skriver jo nu hun kommer hjem! jeg føler en uhyre Lettelse ved den Tanke, hun trænger gruligt til at komme tilbage. Jeg har saa bitterlig ondt af hende saa meget hun har lidt af Harme og Ærgrelse og Sorg siden vi saaes ved Afrejsen, og saa ikke at have eet Menneske at omtale den til!! gruligt, især for hende. Ak, om det dog snart var ordnet Altsammen min kære Pige. Meget i denne Sag maa jo have aabenbaret sig for dig som en Lettelse at komme ud af det Hele, som du end har været bunden mere end du masske selv vidste eller troede. Hvad man kæmper sig til, bliver altid en Værdi for os, selv om det ikke bliver fuldt det man havde haabet paa.

I længes vel efter at høre noget om Emmy. Vi er meget indtaget i hende, baade Christian, Mis og vi Alle. Hun er sød naturlig og beskeden, og som det lader en flink dygtig Pige. Christian er som I kan tænke altid parat til at gøre Sjøv med hende. De første Dage forstod hun det ikke ret, men nu er hun med. De to Unge er meget glade for hinanden, og de nyder deres Ferie. Hun er meget flittig hjemme kan vi nok forstaa, syer alt sit Tøj selv,

hele Redeligheden, er hos sin gifte Broder og hjælper der i Huset, og saa har hun fint Broderi at sy som hun tjener noget, eller rettere en Del ved, saa det er flinkt gjort. Det er godt for Poul at han faar en flink Kone med et Par raske Hænder, og saa er hun tilmed meget kvindelig og saa god [ulæseligt ord].

Paa Mandag kommer Frøken Smith, saa er vi en stor Familie, Mis med Børnene, Poul og Emmy, Frk Smith og saa vi to gamle.

Ved du Fru Selmer er død? pludselig, blev begravet for 14 Dage siden, en stor Sorg, ogsaa for ham, nu mærker han hvad hun var for ham, han ser medtaget ud af Sorgen.

Ja, nu ikke mere kære Dinne, hils dem Alle; Mis hilser jer ogsaa, Tante.

[Indsat s. 1, øverst, på hovedet:] Die besten Grösse, wann sehen wir uns wohl wider? Dein P.C.

Fünf [ulæseligt ord] Grüssen von mir - [ulæseligt ord] Emmy.

Mr. Kilde Smør - Mann skilten med
Kilde Smør i sin D.C.
Arida den 25de Juli 1908

Kære Kristine, der har vel
plet ictet høst vedum for Loverske,
vi længe er meget, og det er en læse
været en læse og meget yndende
Tid for dig at gæse og vænte for Iner.
Forresten skulde man jo tro, at det
ville være glæde. Ved for hans
Hoved, meget af det der skes i det
mindste, dersom han de griser
i sin egen Barne og tænkes for,
at han har gaaet og regt til Elle,
som der Modes skes, at der best
hadt var at komme tilbage!!
En Sarskas Mand waatte jo rødne
og komme sig i sit Inderte, men
han er jo saa underlig i en
mang Besværgs. Maa det det gæse

er smertensk! Eastenens, men
jeg lever snart ligevind, de kunne
ikke have det for det, efter det
hved jeg den første. At alle dette
maatte være den Væstergaards
grubst ind, det begynder jeg nu,
men jeg har aldrig tænkt mig
det kunde være mig og det med den
Nasal. Min Lende Bør fra Ho-
derens i Bergaens, og den skinner
for mig den Kæmpe Gens!
jeg føler en ubegribelig Lethed med
den Tæske, den trænger grubst
til at komme tilbage. Jeg har en
bitterhed and of Lende en meget
længere her lidt of Harne of Argel
of Long inden en aars ved Spisens,
of se ikke at den set Menneke
at indte den til !! grubst, isen
for Lende. At om det dog mest

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

nes andet Altkonunges min
 Kone Pige. Menst; denne Pig er
 jo levende aalen. herst er jo dog
 rens en Lette at konvalescere
 ind i det Helt, men der er det
 raarit hunder, mere end der
 ræske selv vidste eller troede.
 Haad mener hanger sig her, liden
 altid en Vædder for os, selv om det
 ikke liden fuld det men taede
 haadet for.

I langes vil efter et Lids noget
 om Læring. Vi er meget indtaget
 i Land, haad. Christian, Menst
 er alle. Her er det naturligt; og
 Leiden, og en del Læder en flink
 dante Pig. Christian er om I kon
 herke altid herat her at give for
 pind lende. De første Lige forled
 her det ikke ret, men om er
 lene end. De to Mene er meget

Glad for hilsende, og de nogle dens
 Tænt. Her er meget flink; og
 her er meget flink, og alle ind
 selv, selv flink, liden, og her er
 Brøder og Gæster den, herst, og her
 her flink Brøder at er om her
 tyener noget, eller utten er det
 her det er flink og god. Det er god
 og her for en flink her end at
 resten Læder, og er er lene lene
 et flink; og her god antænk.
 De Mandige Konvalescere Brøder
 her er er en stue Familie her end
 Berner, Paul og Læring, her stude
 og her er to gamle.

Ved den Tænt Solene er det flink
 lig, her Læderet for 14 Lige
 her den Lige, og her for her, men
 mærkes her her her her for her
 her er meget ind i Lige.
 Ja, men ikke om her her
 selv dens alle; Men lene for god
 Tænt.